

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA INFRASTRUKTURO

DIREKTORAT ZA KOPENSKI PROMET

Langusova ulica 4, 1535 Ljubljana

T: 01 478 80 00

F: 01 478 81 70

E: gp.mzi@gov.si

www.mzi.gov.si

ZDRAVNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE
Dunajska cesta 162

1000 LJUBLJANA

gp.zzs@zsz-mcs.si

Številka: 010-43/2020/127-026121708

Datum: 13. oktober 2020

Zadeva: Odgovor – Problematika potrdila osebnega zdravnika pri izdaji parkirne karte

Veza: dokument št. 014-77/2020-1 z dne 27. 8. 2020

Spoštovani,

Ministrstvo za infrastrukturo je prejelo dopis naslovnega organa, iz katerega je razvidno, da je bil naslovni organ s strani svojih članov obveščen o problematiki izdaje parkirne karte, ki se izda upravičencem iz 4. točke prvega odstavka 66. člena Zakona o pravilih cestnega prometa (Uradni list RS, št. 82/13 – uradno prečiščeno besedilo, 69/17 – popr., 68/16, 54/17, 3/18 – odl. US, 43/19 – ZVoz-1B in 92/20; v nadaljnjem besedilu: ZPrCP), torej težko duševno prizadetim osebam, ki jim je zaradi tega priznana invalidnost po predpisih o varstvu telesno in duševno prizadetih oseb.

Vezano na izpostavljeno problematiko in prošnjo naslovnega organa o razlagi določbe 4. točke prvega odstavka 66. člena ZPrCP, vam Ministrstvo za infrastrukturo v nadaljevanju pojasnjuje sledeče:

ZPrCP v 4. točki prvega odstavka 66. člena določa, da se parkirno karto lahko izda tudi **težko duševno prizadetim osebam, ki jim je zaradi tega priznana invalidnost po predpisih o varstvu telesno in duševno prizadetih oseb.**

1. PREDPISI O VARSTVU TELESNO IN DUŠEVNO PRIZADETIH OSEB

Predpisi, ki urejajo pravice, status oziroma značilnosti polnoletnih težko duševno prizadetih oseb:

a) Zakon o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb (Uradni list SRS, št. 41/83, Uradni list RS, št. 114/06 – ZUTPG, 122/07 – odl. US, 61/10 – ZSVarPre in 30/18 – ZSVI), ki je prenehal veljati z uveljavitvijo Zakona o socialnem vključevanju invalidov, je v 1. členu določal, da se z zakonom urejajo oblike družbenega varstva zmerno, težje in težko duševnim ter najtežje telesno prizadetim osebam, ki se ne morejo usposobiti za samostojno življenje in delo in pri katerih je ugotovljeno, da je prizadetost nastala v otroški oziroma mladostni dobi do dopolnjenega 18. leta starosti oziroma v času rednega šolanja, vendar najdlje do dopolnjenega 26. leta starosti.

Zakon o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb

1. člen

S tem zakonom se urejajo oblike družbenega varstva zmerno, težje in težko duševno ter najtežje telesno prizadetih oseb, ki se ne morejo usposobiti za samostojno življenje in delo (v nadaljnjem besedilu: invalidi) in pri katerih je ugotovljeno, da je prizadetost nastala v otroški oziroma mladostni dobi do dopolnjenega 18. leta starosti oziroma v času rednega šolanja, vendar najdlje do dopolnjenega 26. leta starosti.

b) Zakon o socialnem vključevanju invalidov (Uradni list RS, št. 30/18) v 3. členu določa, da status invalida po zakonu pridobijo tudi polnoletne osebe z zmernimi, težjimi ali težkimi motnjami v duševnem razvoju. Nadalje zakon še v 24. členu določa, da **invalidi, ki so pridobili status invalida po Zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb** (Uradni list SRS, št. 41/83, Uradni list RS, št. 114/06 – ZUTPG, 122/07 – odl. US, 61/10 – ZSVarPre in 40/11 – ZSVarPre-A), **ohranijo status invalida in s tem vse pridobljene pravice.**

Zakon o socialnem vključevanju invalidov

3. člen (status invalida)

(1) Status invalida po tem zakonu pridobijo polnoletne osebe:

- z **zmernimi, težjimi ali težkimi motnjami v duševnem razvoju**,
- z **avtističnimi motnjami**, ki imajo tako hudo obliko neprilagojenega vedenja, da jim onemogoča samostojno življenje in pridobivanje sredstev za preživljanje,
- **gluhoslepi z najmanj 50 odstotno izgubo sluha po Fowlerju in prvo do vključno peto kategorijo slepote in slabovidnosti**,
- z **zmerno do hudo možgansko poškodbo ali okvaro in**
- **najtežje gibalno ovirane osebe, ki se zaradi invalidnosti ne morejo same vključevati v družbo in si zagotavljati socialne varnosti.**

(2) Pogoj za pridobitev statusa invalida je, da je invalidnost nastala pred polnoletnostjo ali v primeru, če se oseba šola, najpozneje do dopolnjenega 26. leta starosti. Izjema so osebe z zmerno do hudo možgansko poškodbo ali okvaro, osebe z avtističnimi motnjami in gluhoslepe osebe, pri katerih invalidnost lahko nastane tudi pozneje, vendar pred prvo zaposlitvijo oziroma, če iz naslova zavarovanja ne pridobijo nobenih pravic.

(3) Poleg pogojev iz prvega in drugega odstavka tega člena je pogoj za pridobitev statusa invalida po tem členu še, da:

- so državljani Republike Slovenije ali
- so tujci s stalnim prebivališčem ali dovoljenjem za prebivanje v Republiki Sloveniji.

24. člen
(ohranitev pridobljenih pravic)

(1) Invalidi, ki so pridobili status invalida po Zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb (Uradni list SRS, št. 41/83, Uradni list RS, št. 114/06 – ZUTPG, 122/07 – odl. US, 61/10 – ZSVarPre in 40/11 – ZSVarPre-A), ohranijo status invalida in s tem vse pridobljene pravice.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona se dodatek za tujo nego in pomoč po Zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb (Uradni list SRS, št. 41/83, Uradni list RS, št. 114/06 – ZUTPG, 122/07 – odl. US, 61/10 – ZSVarPre in 40/11 – ZSVarPre-A) spremeni v dodatek za pomoč in postrežbo, in sicer tako, da:

- upravičenci, ki potrebujejo pomoč za opravljanje vseh osnovnih življenjskih potreb, postanejo upravičenci do dodatka za pomoč in postrežbo v skladu z določbo prvega odstavka 103. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B, 95/14 – ZUJF-C, 90/15 – ZIUPTD, 102/15, 23/17, 40/17 in 65/17),

- upravičenci, ki potrebujejo pomoč za opravljanje večine osnovnih življenjskih potreb, postanejo upravičenci do dodatka za pomoč in postrežbo iz drugega odstavka 103. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B, 95/14 – ZUJF-C, 90/15 – ZIUPTD, 102/15, 23/17, 40/17 in 65/17).

c) Zakon o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 87/11, 96/12 – ZPIZ-2 in 98/14) v 3. členu določa, da je invalid oseba, ki pridobi status invalida po tem zakonu ali po drugih predpisih, in oseba, pri kateri so z odločbo pristojnega organa ugotovljene trajne posledice telesne in duševne okvare ali bolezni in ima zato bistveno manjše možnosti, da se zaposli ali ohrani zaposlitev ali v zaposlitvi napreduje.

Zakon o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov

3. člen
(invalid)

Invalid oziroma invalidka (v nadaljnjem besedilu: invalid) je oseba, ki pridobi status invalida po tem zakonu ali po drugih predpisih, in oseba, pri kateri so z odločbo pristojnega organa ugotovljene trajne posledice telesne ali duševne okvare ali bolezni in ima zato bistveno manjše možnosti, da se zaposli ali ohrani zaposlitev ali v zaposlitvi napreduje (v nadaljnjem besedilu: invalid).

č) Zakon o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17, 54/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZOA-A in 28/19) v 18.a členu določa, da ima pravico do izbire družinskega pomočnika, poleg polnoletno težko gibalno ovirane osebe, ki potrebuje pomoč pri opravljanju vseh osnovnih življenjskih potreb, tudi polnoletna oseba s težko motnjo v duševnem razvoju.

Zakon o socialnem varstvu

18.a člen

Pravico do izbire družinskega pomočnika ima polnoletna oseba s težko motnjo v duševnem razvoju ali polnoletna težko gibalno ovirana oseba, ki potrebuje pomoč pri opravljanju vseh osnovnih življenjskih potreb (v nadaljnjem besedilu: invalidna oseba).

Šteje se, da gre za invalidno osebo iz prejšnjega odstavka, če:

- je zanjo pred uveljavljanjem pravice do izbire družinskega pomočnika skrbel eden od staršev, ki je po predpisih o starševskem varstvu prejemal delno plačilo za izgubljeni dohodek,

- **ali je oseba invalid po zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb, ki potrebuje pomoč za opravljanje vseh osnovnih življenjskih potreb,**

- **ali če v skladu s tem zakonom pristojna komisija ugotovi, da gre za osebo s težko motnjo v duševnem razvoju ali težko gibalno ovirano osebo, ki potrebuje pomoč pri opravljanju vseh osnovnih življenjskih potreb, ki jo lahko nudi družinski pomočnik.**

Invalidna oseba v primeru izbire družinskega pomočnika obdrži pravico do dodatka za tujo nego in pomoč oziroma dodatka za pomoč in postrežbo (v nadaljnjem besedilu: dodatek za pomoč in postrežbo), ki ga prejema po drugih predpisih, pri čemer vlogi iz 18.č člena tega zakona priloži pisno izjavo, s katero dovoli, da izplačevalec dodatek, do katerega je upravičena in največ v višini zneska, določenega na podlagi prvega odstavka 18.i člena tega zakona, v času, ko ji pomoč nudi družinski pomočnik, izplačuje občini, ki je pristojna za financiranje pravic družinskega pomočnika po tem zakonu.

Invalidna oseba in njeni zavezanci za preživljanje (v nadaljnjem besedilu: zavezanci) so dolžni občini, ki financira pravice družinskega pomočnika, redno za tekoči mesec povrniti sredstva oziroma del sredstev, ki jih občina namenja za pravice družinskega pomočnika. Invalidna oseba to zagotovi tako, da s pisno izjavo dovoli izplačevalcu dodatka za pomoč in postrežbo, da le-tega, vendar največ v višini zneska, določenega na podlagi prvega odstavka 18.i člena tega zakona, izplačuje občini, ki je pristojna za financiranje pravic družinskega pomočnika po tem zakonu.

Pravice družinskega pomočnika se dodatno financirajo s sredstvi invalidne osebe do višine njene plačilne sposobnosti in s sredstvi v višini prispevka zavezancev. Plačilna sposobnost invalidne osebe in prispevek zavezancev se določita v skladu s predpisom iz tretjega odstavka 100. člena tega zakona na način, ki velja za določitev prispevka upravičenca in prispevka zavezanca k plačilu oziroma doplačilu storitve pomoči družini na domu. Kadar ta sredstva, skupaj s sredstvi iz tretjega odstavka tega člena ne zadostujejo za financiranje pravic družinskega pomočnika, razliko doplača občina.

Pristojni center za socialno delo v odločbi o priznanju pravice do izbire družinskega pomočnika odloči o prispevku invalidne osebe in zavezanca oziroma občine k plačilu sredstev oziroma dela sredstev, ki jih občina namenja za pravice družinskega pomočnika, za obdobje od dneva pridobitve pravice do izbire družinskega pomočnika, v primeru sprememb med izvajanjem te pravice pa s prvim dnevom naslednjega meseca po dnevu nastanka sprememb.

Zavezanec, ki je hkrati družinski pomočnik, ni dolžan prispevati k plačilu pravic družinskega pomočnika.

Če je invalidna oseba lastnica nepremičnine, se ji v odločbi o priznanju pravice do izbire družinskega pomočnika lahko prepove odtujiti in obremeniti nepremičnino, katere lastnica je, v korist občine, ki financira pravice družinskega pomočnika, na način in pod pogoji, kot je določeno v 100.c členu tega zakona v primeru uveljavljanja oprostitve plačila storitve pomoči družini na domu.

d) Pravilnik o pogojih in postopku za uveljavljanje pravice do izbire družinskega pomočnika (Uradni list RS, št. 19/07), sprejet na podlagi Zakona o socialnem varstvu, v 2. členu določa, da ima pravico do izbire družinskega pomočnika invalidna oseba:

- za katero je pred uveljavljanjem pravice do družinskega pomočnika skrbel eden od staršev, ki je po predpisih o starševskem varstvu prejemal delno plačilo za izgubljeni dohodek,
- ki je invalid po Zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb (Uradni list SRS, št. 41/83, v nadaljnjem besedilu: ZDVDTP) in potrebuje pomoč za opravljanje vseh osnovnih življenjskih potreb, ali
- za katero pristojna invalidska komisija za priznanje pravice do družinskega pomočnika ugotovi, da gre za osebo s težko motnjo v duševnem razvoju, ki potrebuje pomoč pri opravljanju vseh osnovnih življenjskih potreb, ali težko gibalno ovirano osebo, ki potrebuje pomoč pri opravljanju vseh osnovnih življenjskih potreb.

Pristojna invalidska komisija ugotovi, da gre za osebe s težko motnjo v duševnem razvoju, ki potrebuje pomoč pri opravljanju vseh osnovnih življenjskih potreb na podlagi podrobnejše določitve pogojev za opredelitev teh oseb v 3. in 5. členu pravilnika.

3. člen pravilnika določa, da ima oseba s težko motnjo v duševnem razvoju znižano splošno ali specifično raven inteligentnosti, nižje sposobnosti na kognitivnem, govornem, motoričnem in socialnem področju ter pomanjkanje veščin, kar vse se odraža v neskladju med njeno mentalno in kronološko starostjo. Je oseba, ki se lahko usposobi le za sodelovanje pri posameznih aktivnostih. Potrebuje stalno nego, varstvo, pomoč in vodenje. Je omejena v gibanju, prisotne so težke dodatne motnje, bolezni in obolenja. Razumevanje in upoštevanje navodil sta hudo omejeni.

5. člen pravilnika določa, da sta osebi nujno potrebni pomoč in postrežba za opravljanje vseh osnovnih življenjskih potreb, kadar zaradi trajnih sprememb v zdravstvenem stanju ali zaradi specifičnih socialnih in bivalnih okoliščin ne more zadovoljiti osnovnih življenjskih potreb, ker se niti ob osebnih prizadevanjih in pomoči ortopedskih pripomočkov ne more samostojno gibati v stanovanju in zunaj njega, samostojno hraniti, oblačiti in slačiti, se obuvati in sezuvati, skrbeti za osebno higieno, kakor tudi ne opravljati drugih življenjskih opravil, nujno potrebnih za ohranjanje življenja. Osebi z motnjami v duševnem razvoju je pomoč iz prejšnjega odstavka nujno potrebna tudi takrat, kadar zaradi svoje varnosti navedenih opravil ne more opravljati brez neprekinjenega nadzora druge osebe. Šteje se, da je osebi potrebna pomoč pri opravljanju vseh osnovnih življenjskih potreb, če ji je priznan dodatek za pomoč pri opravljanju vseh osnovnih življenjskih potreb, ali če potrebo po pomoči po kriterijih iz prvega in drugega odstavka tega člena, v skladu s tem pravilnikom, ugotovi pristojna invalidska komisija.

Pravilnik o pogojih in postopku za uveljavljanje pravice do izbire družinskega pomočnika

Oseba s težko motnjo v duševnem razvoju

3. člen

Oseba s težko motnjo v duševnem razvoju ima znižano splošno ali specifično raven inteligentnosti, nižje sposobnosti na kognitivnem, govornem, motoričnem in socialnem področju ter pomanjkanje veščin, kar vse se odraža v neskladju med njeno mentalno in kronološko starostjo. Je oseba, ki se lahko usposobi le za sodelovanje pri posameznih aktivnostih. Potrebuje stalno nego, varstvo, pomoč in vodenje. Je omejena v gibanju, prisotne so težke dodatne motnje, bolezni in obolenja. Razumevanje in upoštevanje navodil sta hudo omejeni.

Pomoč pri opravljanju vseh osnovnih življenjskih potreb

5. člen

(1) Osebi sta nujno potrebni pomoč in postrežba za opravljanje vseh osnovnih življenjskih potreb, kadar zaradi trajnih sprememb v zdravstvenem stanju ali zaradi specifičnih socialnih in bivalnih okoliščin ne more zadovoljiti osnovnih življenjskih potreb, ker se niti ob osebnih prizadevanjih in pomoči ortopedskih pripomočkov ne more samostojno gibati v stanovanju in zunaj njega, samostojno hraniti, oblačiti in slačiti, se obuvati in sezuvati, skrbeti za osebno higieno, kakor tudi ne opravljati drugih življenjskih opravil, nujno potrebnih za ohranjanje življenja.

(2) Osebi z motnjami v duševnem razvoju je pomoč iz prejšnjega odstavka nujno potrebna tudi takrat, kadar zaradi svoje varnosti navedenih opravil ne more opravljati brez neprekinjenega nadzora druge osebe.

(3) Šteje se, da je osebi potrebna pomoč pri opravljanju vseh osnovnih življenjskih potreb, če ji je priznan dodatek za pomoč pri opravljanju vseh osnovnih življenjskih potreb, ali če potrebo po pomoči po kriterijih iz prvega in drugega odstavka tega člena, v skladu s tem pravilnikom, ugotovi pristojna invalidska komisija.

Predpisi, ki urejajo pravice, status oziroma značilnosti otrok s težko motnjo v duševnem razvoju:

a) Družinski zakonik (Uradni list RS, št. 15/17, 21/18 – ZNOrg, 22/19 in 67/19 – ZMatR-C) v 5. členu določa, da je po tem zakoniku otrok oseba, ki še ni dopolnila 18 let, razen če je že prej pridobila popolno poslovno sposobnost.

Družinski zakonik

5. člen
(otrok)

Po tem zakoniku je **otrok oseba, ki še ni dopolnila 18 let**, razen če je že prej pridobila popolno poslovno sposobnost.

b) Zakon o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (Uradni list RS, št. 26/14, 90/15, 75/17 – ZUPJS-G, 14/18 in 81/19) v tretjem odstavku 79. člena določa značilnosti otrok s težko ali funkcionalno težko motnjo v duševnem razvoju, in sicer:

»otrok se lahko usposobi le za sodelovanje pri aktivnostih; potrebuje stalno nego, varstvo, pomoč in vodenje; je omejen v gibanju, prisotne so težke dodatne motnje, bolezni in obolenja; razumevanje in upoštevanje navodil je hudo omejeno; orientacijski rezultat na testu inteligentnosti je pod 20 IQ, mentalna starost do 2 let«.

Zakon o starševskem varstvu in družinskih prejemkih

79. člen
(opredelitev in višina dodatka za nego otroka)

(1) Dodatek za nego otroka je denarni dodatek za otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo in je namenjen kritju povečanih življenjskih stroškov, ki jih ima družina pri preživljanju in negi takega otroka.

(2) Višina dodatka za nego otroka zaradi povišanih življenjskih stroškov je 100 eurov mesečno.

(3) Za otroke s težko ali funkcionalno težko motnjo v duševnem razvoju (otrok se lahko usposobi le za sodelovanje pri aktivnostih; potrebuje stalno nego, varstvo, pomoč in vodenje; je omejen v gibanju, prisotne so težke dodatne motnje, bolezni in obolenja; razumevanje in upoštevanje navodil je hudo omejeno; orientacijski rezultat na testu inteligentnosti je pod 20 IQ, mentalna starost do 2 let) ali težko ali funkcionalno težko gibalno ovirane otroke (otrok ima malo uporabnih gibov, samostojno gibanje ni možno; v celoti je odvisen od tuje pomoči; otrok je lahko težko moten v komunikaciji, sporazumeva se s pomočjo neverbalne komunikacije oziroma nadomestne komunikacije) ali otroke z določenimi boleznimi iz seznama hudih bolezni, ki ga določi minister na predlog pediatrične klinike, ki potrebujejo posebno nego in varstvo, znaša dodatek 200 eurov mesečno.

b) Pravilnik o kriterijih za uveljavljanje pravic za otroke, ki potrebujejo posebno nego in varstvo (Uradni list RS, št. 89/14, 92/15, 18/17, 17/18 in 3/19) v prvem odstavku 2. člena določa, da imajo otroci z motnjami v duševnem razvoju znižano splošno raven inteligentnosti, nižje sposobnosti na kognitivnem, govornem, motoričnem in socialnem področju ter pomanjkanje veščin, kar se odraža v neskladju med njihovo mentalno in kronološko starostjo. Nadalje pravilnik še v 3. točki drugega odstavka 2. člena določa značilnosti in opredelitev otrok s težko motnjo v duševnem razvoju, in sicer:

»otrok se lahko usposobi le za sodelovanje pri posameznih aktivnostih, otroci z avtizmom s pridruženno zmerno ali težjo motnjo v duševnem razvoju; otrok potrebuje stalno nego, varstvo, pomoč in vodenje, je omejen v gibanju, prisotne so težke dodatne motnje, bolezni in obolenja, razumevanje in upoštevanje navodil je hudo omejeno, orientacijski rezultat na testu

inteligentnosti je IQ pod 20, mentalna starost do dveh let. Otroke s funkcionalno težko motnjo v duševnem razvoju: otroci z avtizmom z zmerno ali težjo motnjo v duševnem razvoju ali drugače hudo vedenjsko moteni otroci s pridruženo zmerno ali težjo motnjo v duševnem razvoju.

Pravilnik o kriterijih za uveljavljanje pravic za otroke, ki potrebujejo posebno nego in varstvo

2. člen

(1) Otroci z motnjami v duševnem razvoju imajo znižano splošno raven inteligentnosti, nižje sposobnosti na kognitivnem, govornem, motoričnem in socialnem področju ter pomanjkanje veščin, kar se odraža v neskladju med njihovo mentalno in kronološko starostjo.

(2) Glede na motnje v duševnem razvoju se za potrebe uveljavljanja pravic po zakonu razlikuje:

1. otroke z zmerno motnjo v duševnem razvoju: otrok ima posamezne sposobnosti različno razvite; orientacijski rezultat na testu inteligentnosti je IQ 35–49, mentalna starost odraslih je od štiri do sedem let;

2. otroke s težjo motnjo v duševnem razvoju: otrok se lahko usposobi za najenostavnejša opravila; pri skrbi zase pogosto potrebuje pomoč drugih; orientacijski rezultat na testu inteligentnosti je IQ 20–34, mentalna starost odraslih je od dveh do treh izjemoma štiri leta;

3. otroke s težko motnjo v duševnem razvoju: otrok se lahko usposobi le za sodelovanje pri posameznih aktivnostih, otroci z avtizmom s pridruženo zmerno ali težjo motnjo v duševnem razvoju; otrok potrebuje stalno nego, varstvo, pomoč in vodenje, je omejen v gibanju, prisotne so težke dodatne motnje, bolezni in obolenja, razumevanje in upoštevanje navodil je hudo omejeno, orientacijski rezultat na testu inteligentnosti je IQ pod 20, mentalna starost do dveh let. Otroke s funkcionalno težko motnjo v duševnem razvoju: otroci z avtizmom z zmerno ali težjo motnjo v duševnem razvoju ali drugače hudo vedenjsko moteni otroci s pridruženo zmerno ali težjo motnjo v duševnem razvoju.

Invalidnost v smislu 4. točke prvega odstavka 66. člena ZPrCP (težko duševno prizadeta oseba, ki ji je zaradi tega priznana invalidnost po predpisih o varstvu telesno in duševno prizadetih oseb) in 6. točke prvega odstavka 66. člena ZPrCP (mladoletna oseba, ki je težko duševno prizadeta) se lahko prizna na podlagi vseh navedenih predpisov.

2. IZDAJA POTRDILA S STRANI IZBRANEGA OSEBNEGA ZDRAVNIKA – TEŽKO DUŠEVNO PRIZADETA OSEBA

Kriterij za izdajo parkirne karte po 4. točki prvega odstavka 66. člena ZPrCP je težka duševna prizadetost osebe, ki ji je zaradi te prizadetosti priznana invalidnost, kar pomeni, **da izbrani osebni zdravnik mora presojeti tudi stopnjo duševne prizadetosti. Za izpolnjevanje pogoja po tej točki mora biti izpolnjen pogoj težke duševne prizadetosti** in ne zgolj zmerne oziroma težje duševne prizadetosti.

3. ZNAČILNOSTI – TEŽKO DUŠEVNO PRIZADETA OSEBA

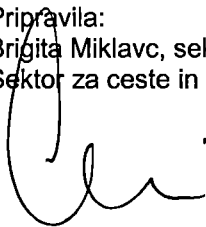
Pravilnik o pogojih in postopku za uveljavljanje pravice do izbire družinskega pomočnika, sprejet na podlagi Zakona o socialnem varstvu, zelo jasno določa značilnosti oseb s težko motnjo v duševnem razvoju, na podlagi katerih tudi pristojna invalidska komisija ugotavlja, da gre za osebo s težko motnjo v duševnem razvoju.

Značilnosti osebe s težko motnjo v duševnem razvoju:

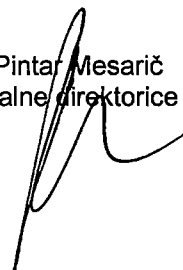
- znižana splošna ali specifična raven inteligentnosti,
- nižje sposobnosti na kognitivnem, govornem, motoričnem in socialnem področju ter pomanjkanje veščin, kar vse se odraža v neskladju med njeno mentalno in kronološko starostjo,
- usposobi se lahko le za sodelovanje pri posameznih aktivnostih,
- potrebuje stalno nego, varstvo, pomoč in vodenje,
- je omejena v gibanju,
- prisotne so težke dodatne motnje, bolezni in obolenja,
- razumevanje in upoštevanje navodil sta hudo omejeni.

Pripravila:

Brigita Miklavc, sekretarka
Sektor za ceste in cestni promet

Miroslava Pintar Mesarič
v. d. generalne direktorice

Poslati:

- naslovníku po elektronski pošti